

Det bemærkes i den forbindelse, at den svenske udlændingelov blev ændret pr. 1. januar 1997, hvilket betød, at opholdstilladelseskategorierne blev delvist ændret fra og med 1997 (opholdstilladelse som de facto-flygtning og »krigsvægrar« blev ophævet, og opholdstilladelse på grund af beskyttelsesbehov blev indført).

Opholdstilladelse på grund af beskyttelsesbehov (»skyddsbehövande«) omfatter sager, hvor en udlænding:

- har en velbegrunder frygt for dødsstraf, korporlig straf, tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller afstraffelse
- på grund af en væbnet konflikt har behov for beskyttelse eller på grund af en miljøkatastrofe ikke kan vende tilbage til sit hjemland
- eller på grund af sit køn eller homoseksualitet har en velbegrunder frygt for forfølgelse.

Tallene for 1997 er foreløbige, og SIV har tilkendegivet, at justeringer fortsat må forventes.

Ad spm. nr. S 29

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Hans Christian Schmidt stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 837, lød således:

Til indenrigsministeren (27/3 98) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse om anerkendelsesprocenten for alle former for opholdstilladelse til flygtninge i Sverige i henholdsvis 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 og 1997 for alle instanser?«

Supplerende svar (3/6 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen): Statens Invandrarverk (SIV) har overfor Udlændingestyrelsen oplyst, at man i Sverige ikke har udarbejdet løbende opgørelser over anerkendelsesprocenten i alle former for opholdstilladelse til flygtninge i Sverige for perioden 1990-1997 for alle instanser. I Sverige offentliggøres alene tal vedrørende antallet af tilladelser og

afslag meddelt i 1. instans samt et samlet tal for antallet af opholdstilladelser meddelt af alle instanser.

Anerkendelsesprocenten i 1. instans for spontane asylsager for perioden 1990-1997 var ifølge de officielle tal fra SIV følgende:

1990:	43 %
1991:	47 %
1992:	17 %
1993:	41 %
1994:	55 %
1995:	24 %
1996:	38 %
1997:	44 %

Anerkendelsesprocenten udtrykker, hvor stor en andel af det samlede antal afgørelser i SIV vedrørende spontane asylansøgere, der er tilladelser (konventionsstatus, opholdstilladelse på grund af beskyttelsesbehov (»skyddsbehövande«) og humanitær opholdstilladelse) i det pågældende år. Der henvises i den forbindelse til besvarelse af spørgsmål nr. S 28, hvor en forklaring vedrørende opholdstilladelse på grund af beskyttelsesbehov er anført.

Det bemærkes, at den svenske udlændingelov blev ændret pr. 1. januar 1997, hvilket betød, at opholdstilladelseskategorierne blev delvist ændret fra og med 1997 (opholdstilladelse som de facto-flygtning og »krigsvægrar« blev ophævet, og opholdstilladelse på grund af beskyttelsesbehov blev indført).

Opmærksomheden henledes på, at den svenske anerkendelsesprocent i 1. instans i spontane asylsager ikke er fuldt sammenlignelig med den danske anerkendelsesprocent i 1. instans i spontane asylsager, idet der i SIVs anerkendelsesprocent i 1. instans indgår frafald og lignende (f.eks. døde eller forsvundne personer) i det samlede antal afgørelser, hvilket ikke er tilfældet for så vidt angår den danske anerkendelsesprocent. Anerkendelsesprocenten i Sverige vil derfor alt andet lige være lavere end i Danmark.

Opmærksomheden henledes endvidere på, at meddelte opholdstilladelser i henholdsvis Danmark og Sverige ikke er umiddelbart sammenlignelige, idet landenes praksis og grundlag for meddelelse af opholdstilladelse, herunder den statistiske afgrænsning af opholdstilladelser i flygtningesager, er forskellig.